

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC|CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd ea quae ad vsus neceſarios conducunt, abunde mortalibus Deus
suppediat: contra, quae ad voluptatem faciunt parcus, vtrumque videlicet
accomodate ad fructum ex illis percipiendum dispensans. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

quædam res, quarum veritatis certa compræhensio in pro-
fundo demersa iacet : quæ quidem sunt admirabilem plane
naturam affecutæ : Cuius generis est vis illa aquarum ca-
lore tepescientium . Causam vero tanti caloris, nemo facile
explicare poterit. Est profecto mirabile, illud quod igneū
est, cum aqua frigida vndique circunfundatur, non insitum
& inclusum calorem amittere. Videntur satis id genus res,
& in vniuerso orbe perraræ ad inueniendum, & in exiguum
numerum ad recensendum redactæ, quo quemadmodum
mihi persuadeo, diuinæ prouidentiæ vis ab hominibus fa-
cilius possit intelligi: quæ duas naturas maximè contrarias
ex una eademq; tanquam radice elici exprimiq; constituit.
Quanquam porro permulta sunt & numero fere infinita,
quæ ad hominum solatium oblectationemque à Deo opta-
max. tribuuntur: fructus tamen oleæ vitisque in primis. Al-
tera enim ad animum reficiendum exhilarandumq; vim ha-
bet, altera præterquam, ad corporum usum valet, ad curati-
onem præterea est accommodata. plurimum item habet ad-
mirationis iugis & continuus fluuiorum cursus, qui noctu
& interdiu fluit, quiq; speciem præ se fert æternæ vite per-
petuaeque . Noctis item successio eiusdem momenti est &
ponderis.

*Quod ea quæ ad usus necessarios conducunt, abunde mor-
talibus Deus suppeditat: contra, quæ ad voluptatem
faciunt parcus, utrumque videlicet et accommodata ad
fructum ex illis percipiendum dispensans.*

C A P. VIII.

HAEC omnia à nobis dicta sint, vt pro certo costet, ni-
hil temere, nihil incôsulto fieri, sed cōsilio & prouide-
tia Dei omnia, qui quidē & auri, & argenti, & æris, &
reliquorum denique metallorum genus produxit, ea qui-
dem copia, quæ ad vitam satis esset. Atque illa quorum mul-
tus & varius usus existeret, affatim suppeditari mandauit: a-
lia vero, quæ ad hominum delectationem & delicias solu-
spectarent, sicut splendore magnifica, ita numero pauca esse
voluit, quò nec parce nimis, nec nimis large suppetere vi-
derentur. Quod si eadem abundantia ipsarum rerum, quæ
ad ornatum fabricata sunt, fuisset concessa, illi qui metallis

R. r. è terza

CONSTANTINI ORATIO

è terra excidendis dant operam, vsu illarum rerum, quæ ad agriculturā, & ad extruendas ædes, & ad naues fabricandas aptæ sunt, vt ferri & æris propter nimiam superiorum rerum cupiditatem, neglecto, magnum harum numerum colligere pro nihilo putarent, & ad eas res comparandas, quæ ad delicias & inanem diuitiarum affluentiam pertinent omnī cura & cogitatione incumberent, Quamobrem aurum & argentum elicere, plus ferunt habere, & difficultatis & laboris, quam cætera metalla omnia, vt magnitudini cupiditatis laboris magnitudo opponeretur. Quot etiam alia diuinæ prouidentiæ opera licet enumerare, quæ in omnibus rebus, quas nobis tam copiose largita est, cernuntur: quibus quidem humanam vitam, tum ad modestiam, aliasque virtutes omnes euidenter impellit, tum à sordida, importunaque avaritia auocat? Quorum vniuersorum rationem, cauillamque peruestigare, maius ac difficilius quidam est, quām quod possit consequi & efficere humana mens. Quomodo etenim quisquam ipsam veritatem accurate assequi, aut qua ratione caduci & imbecilli animantis mens, illam sempiternam ac synceram Dei voluntatem cogitatione complecti poterit?

De Philosophis, qui nihil non scire cum voluerint, tum opinionibus lapsi erant, tum propter Platonis dogmata periculis obnoxij.

C A P. I X.

QVapropter res, quas & viribus nostris præstare valeamus, & nostræ naturæ cōueniant, moliri oportet. Probabilitas enim, quæ in disceptationibus versari solet, magnam partem nostri à rerum veritate abducit, quod non paucis philosophis, qui tum in differendi subtilitate, tum in rerum natura indaganda magnas nugas consecutetur, profecto contingit. Quoties enim, si forte rerum conquistarū magnitudo eorum captum superet, variis quibusdam & argutis dicendi rationibus ipsum verum obscurant? Itaq; illis accedit, vt & sibi pugnantia opinentur, & decretis digladientur inter se, idq; cum se sapientes haberi volunt, vnde polo-